

Autor/s: **Montserrat Serra**

Cabana: 'Les xarxes socials són el nou món i l'Ateneu hi ha de ser'

Entrevista amb Francesc Cabana, nou president de l'Ateneu Barcelonès

[Francesc Cabana](#) acaba d'assumir la presidència de l'[Ateneu Barcelonès](#). Diu que l'entitat viu un gran moment, que és un punt d'aplec, que funcionen una vintena de tertúlies, i que aquesta vitalitat fa que a vegades no hi hagi sales disponibles. Cabana té el propòsit de mantenir i augmentar les conferències i activitats i de fer que l'Ateneu trenqui els límits físics gràcies a les xarxes socials. És un camí cap a una incidència més gran en els grans temes de debat, del país i internacionals. Però amb Francesc Cabana, que és advocat, economista i historiador, no comencem parlant de l'Ateneu, sinó de vaga fiscal.

Què li sembla l'estratègia de la vaga fiscal per a no perdre bou i esquelles? Cabana no s'hi apunta, i com a historiador que és, recorda el tancament de caixes, 'que era una mica això, no pagar la contribució, però que va acabar ben ridículament: quan l'estat va collar una mica, els convocants es van arronsar.' I torna al temps actual: 'Però fixa't que el president de Foment del Treball, [Joaquim Gay Montellà](#), ha donat suport al pacte fiscal.' I torna a la història: 'S'ha de recordar que Foment ja va demanar el concert econòmic al segle XIX, concretament el 1899, amb 'El missatge dels cinc presidents': hi havia el president de l'Ateneu Barcelonès, Lluís Domènech i Montaner; el doctor Robert, que era el president de la Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País; Albert Rusiñol, president del Foment del Treball Nacional; Sebastià Torres, ex-president de la dissolta Lliga de la Defensa Industrial i Comercial; i Pelai de Camps, president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

—**Avui seria possible una unitat d'aquesta mena?**

—Home, darrerament hi ha hagut alguns fets significatius, com l'editorial conjunt que van publicar els principals diaris de Catalunya contra la retallada de l'estatut; o l'acte de l'empresariat català que es va fer a l'IESE demanant la gestió de l'aeroport del Prat.

—**Però creieu possible la unitat sobre el dèficit fiscal?**

—Del dèficit fiscal, fa anys que se'n parla, però només havia penetrat en unes capes socials molt minoritàries. En canvi, ara la sensació d'ofec ha arribat a totes les capes socials. I és cert que els catalanistes han radicalitzat el discurs també.

—**Voleu dir que, més que no pas radicalitzar el discurs, els fets els donen la raó?**

—S'ha de recordar que fins a final del segle XIX les monedes portaven la inscripció 'Regina Hispaniarum' ('reina de les Espanyes). Vull dir amb això que sempre es concebia en plural. Però ara això ja no és així, n'hi ha prou d'agafar el llibre del Germà Bel, 'Espanya, capital París', per a constatar-ho.

—**Quines possibilitats té el país ara? Perquè fins i tot Jordi Pujol creu que la independència és l'únic camí possible.**

—Jordi Pujol s'ha dit sempre català, que vol dir que li deixin exercir la catalanitat de ple dret.

—**I com es fa això?**

—Jo aniré a votar diumenge. I ho faré a l'Ateneu Barcelonès, on hi haurà una urna. Ho va aprovar la junta presidida per Oriol Bohigas. Perquè anem d'acord en el dret de decidir. Ara, com a Ateneu no ens definim. Que cada soci faci què vulgui, és clar. Jo aniré a votar perquè és un dret democràtic i no ofèn ningú.

—**Ja ens hem situat a l'Ateneu. Parlem-ne. Els resultats electorals van ser més ajustats que no s'esperava. Quina lectura en feu?**

—Vaig treure 107 vots més que no pas el meu oponent. Déu n'hi do! Però ja ho vaig dir quan vaig prendre possessió: treballaré pels socis que m'han votat, pels que han votat l'altre candidatura i pels que no han votat. La nostra junta treballarà per tots els socis. Contra allò que deien els nostres contrincants, la nostra junta té gent jove i molt vàlida, fins i tot una noia de vint-i-cinc anys, l'Anna Punsoda; la nostra junta no depèn de cap partit polític ni de cap poder econòmic, és molt transversal, i jo tan solament demano que compartim les idees de catalanitat i de cultura, que són les que han de regir

l'Ateneu. I la nostra junta té la primera vice-presidenta de la història de l'Ateneu, la Pilar de Torres.

—Durant molts anys les dones no van poder entrar a l'Ateneu. Quin tant per cent representen ara les dones en el total de socis de l'Ateneu?

—Les dones representen el 40% dels socis. Precisament ahir en parlàvem amb l'Eugènia Bieto, que és la nova directora general d'ESADE. I ens deia que, en el seu cas, no hi ha cap precedent ni a l'estat espanyol ni a Europa que una dona hagi assolit aquest grau directiu.

—El lema de la seva candidatura era 'Ateneu sense límits'. Quins límits trencarà o provarà de trencar la junta que presidiu?

—Aquest lema, el va triar en [Bernat Dedéu](#), que té trenta-un any, i es refereix al fet que els continguts que neixen a l'Ateneu no restin closos dins l'Ateneu. En aquest sentit, els límits, els trencarem amb les xarxes socials. Les conferències i col·loquis de l'Ateneu sovint són de molta qualitat, i cal que es trobin a la web, a l'abast de tothom. Mira, ara que parlàvem de l'Eugènia Bieto, doncs va pronunciar una conferència dins el cicle 'Catalunya 2050', en el qual també han participat la demògrafa Anna Cabré, el director general de la Caixa, Joan Maria Nin; també hi vindrà l'escriptora Carme Riera i tancarà el cicle el president de la Generalitat, Artur Mas.

—I això va lligat amb la idea de fer que l'Ateneu sigui un espai d'aplec i de reflexió i tingui incidència social?

—Hi ha una imatge que m'ha impressionat sempre molt i és el fet de saber que el dramaturg Àngel Guimerà i l'empresari Manuel Girona eren socis de l'Ateneu i aquí es van conèixer, i tots dos en van ser presidents. Em penso que aquesta unió d'intel·lectualitat i d'empresariat és una unió molt vàlida. Però que, se m'entengui, que l'Ateneu és de tothom, perquè no és una entitat elitista. Dit d'una altra manera, l'Ateneu no és el Círculo Ecuéstre. L'Ateneu té una base popular i així ha de ser. El soci paga 27 euros i escaig el mes. I això li dóna el dret d'estar-s'hi tot el dia, d'accedir a tota la premsa internacional, a la biblioteca, a les conferències i concerts... No està gens malament.

—Els vostres néts en són socis?

—Encara no. La meva néta gran té vint-i-dos anys. Però t'he de dir que el dia de les eleccions em va impressionar molt que la meva filla des d'Hèlsinki, una néta des de Minneapolis, una altra néta des de Barcelona i un nét des de l'Ateneu mateix, seguissin en directe i connectats via Twitter les eleccions. Això em va impressionar i em va emocionar, és clar. I veig que aquest és el nou món i l'Ateneu hi ha de ser. Serà la fita que posaré als més joves de la junta.